

Retspræsident Erik S.M. Hansen
Landsskatteretten
Ved Vesterport 6, 6. sal
1612 København V
pr. email lstr@lstr.dk

Humlebæk, den 15. juni 2009

J.nr. X

Landsskatteretten: ”Hvad du end siger til dit forsvar, dømmer vi dig skyldig”

Alle rejser sig. Med øjnene stift rettet mod tiltalte skridter de tre dommere ind i retssalen og sætter sig tungt. Uden at værdige tilhørerne et blik bekendtgør retsformanden over for tiltalte, at han er velkommen til at ytre sig, men hvad han end måtte sige til sit forsvar, vil han blive dømt skyldig.

Ingen vil tro, at den slags kan finde sted i en dansk retssal. I den danske offentlighed har man en forventning om, at en dansk dommer lytter til alt, hvad der bliver fremført i retten, vejer argumenterne imod hinanden, for til sidst at træffe sin afgørelse. En skueproces, hvor afgørelsen er truffet på forhånd, førend tiltalte, vidner og forsvarer har haft lejlighed til at ytre sig, og dommeren har taget stilling til det fremførte, er utænkeligt.

Som følge af denne tillid til retssystemet vil de fleste også betragte den skrivelse, som jeg på vegne af en klient modtog fra Landsskatterettens kontor den 7. maj 2009, som et gedigent falsum. Som forfattet af en spøgefugl, der har læst for meget Kafka.

Af skrivelsen fremgik, at selvom man i Landsskatteretten endnu ikke havde taget stilling til argumentationen i mit skriftlige indlæg i sagen til støtte for min klient, ville man under alle omstændigheder fastholde sin indstilling om, at min klient ikke skulle have medhold.

Det er svært fatteligt, at der i hjertet af København befinder sig en instans, hvis proces ville få selv

en dommer fra inkquisitionen til at krumme tæer. Og endnu mindre fatteligt, at denne instans er Landsskatteretten.

Fra elite til discount

Landsskatteretten er formentlig den instans i landet, der besidder den største skatteretlige ekspertise. De skattejurister, som på Landsskatterettens fagkontorer forbereder sagerne, hører til de ypperste, og nyder derfor også stor respekt blandt fagfæller.

Derfor må det have beklippet Landsskatterettens jurister på deres faglige stolthed at skulle læse den sønderlemmende kritik af Landsskatterettens sagsbehandling, som Folketingets Ombudsmand har måttet udtale, efter at have undersøgt et større antal sager, i hvilke Landsskatteretten har truffet afgørelse.¹

Som dygtig jurist må det være pinligt at blive konfronteret med – og tilmed af en så respekteret instans som Ombudsmandsinstitutionen – at man ikke har formået at overholde helt basale forvaltningsretlige regler.

Hvem har ansvaret?

Det er den letteste sag af verden at kaste ansvaret for de graverende fejl i sagsbehandlingen over på den enkelte jurist i Landsskatterettens kontorer. Det er jo trods alt den enkelte sagsbehandler, der har overtrådt reglerne.

Men det vil være at sammenblende årsag og virkning. Problemet er ikke inkompetence hos juristerne i Landsskatteretten, men at sagsbehandlerne nægtes den tid, som en forsvarlig sagsbehandling kræver.

Og det problem får den enkelte sagsbehandler næppe løst. Det må være ganske svært som sagsbehandler at kræve den tid, der er nødvendig for en forsvarlig sagsbehandling, når man allerede ved ansættelsessamtalen er blevet orienteret om, at Landsskatteretten af skatteministeriets departement er blevet pålagt at overholde en bestemt gennemsnitlig sagsbehandlingstid, og at ens løn afhænger af, om dette mål nås.² Og endnu sværere når man ved, at kontorchefens løn også afhænger af, hvor hurtigt sagerne bliver ekspederet.

1 Folketingets Ombudsmands j.nr. 2004-3405-980.

2 Jfr. Skatteministeriet: *Kortere sagsbehandlingstider i Landsskatteretten*, juni 2007, s. 154.

For at få løst problemet, er det derfor nok nødvendigt, at man højere oppe i hierarkiet træder i karakter.

Hvad med landsdommerne?

Blandt de ordinære retsmedlemmer i Landsskatteretten er der 11 landsdommere. Det er med til at give Landsskatterettens afgørelser autoritet. Men hvad, hvis de selvsamme landsdommere – formentlig uden at være klar over det – medvirker i de rene skueprocesser i Landsskatteretten. Kan det påvirke vurderingen af landsdommernes dømmekraft?

Den konkrete sag – Landskatterettens j.nr. Y.

At Landsskatteretten i den konkrete sag har lagt navn til en proces, som ikke er en retsstat værdig, skyldes givetvis alene ønsket om at honorere det generelle krav fra skatteministeriets departement om at begrænse tidsforbruget på den enkelte sag. Den sagsbehandlende jurist har ikke turdet bede om tid til at tage stilling til mit skriftlige indlæg i sagen og har derfor holdt fast i den på forhånd truffe beslutning om, at min klient ikke skulle have medhold.

Jeg skal på den baggrund bede om, at sagen genoptages.

Med venlig hilsen

Hans Chr. Spies